

Sygn. Akt **II K 894/13**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 27 czerwca 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Izabella Gabriel

Protokolant: Sylwia Sobczak-Pizuch

przy udziale Ireny Głogowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu

po rozpoznaniu sprawy

T. Ł. (1)

syna E. i R. z domu P.

urodzonego (...) we W.

PESEL: (...)

oskarżonego o to, że

w dniu 24 sierpnia 2013 roku we W., znajdując się w stanie nietrzeźwości 1,43 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował samochodem ciężarowym marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) przy ul. (...)

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

* * *

I. uznaje oskarżonego **T. Ł. (1)** za winnego popełnienia czynu, opisanego w części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności zawiesza oskarżonemu warunkowo na okres 2 (dwóch) lat próby;

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k., na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w dniach od 24 do 25 sierpnia 2013 roku;

IV. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (wóch) lat;

V. na podstawie art. 63 § 2 k.k., na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy w okresie od 24 sierpnia 2013 roku do 27 czerwca 2014 roku;

VI. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym opłaty, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt: II K 894/13

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku postępowania jurysdykcyjnego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W godzinach wieczornych 23 sierpnia 2013r. oskarżony T. Ł. (1) spożywał znaczne ilości alkoholu w postaci wódki – ok. 1,5 litra, przy czym sam (na co wskazują wyniki badań i opinia biegłego) wypił więcej niż 0,5 litra.

Następnego dnia, tj. 24 sierpnia 2013r., ok. godz. 10.00 oskarżony wsiadł do swojego samochodu marki F. (...), koloru białego, nr rej. (...), zaparkowanego w pobliżu miejsca jego zamieszkania, a następnie udał się w/w samochodem na ul. (...) we W.. Samochodem tym dojechał w okolice nr 64, 66 przy ul. (...), gdzie został zauważony przez mężczyznę, który o powyższym telefonicznie zawiadomił Policję, opisując pojazd, którym poruszał się oskarżony i podając jego nr rej.

Na miejsce przybyli funkcjonariusze Policji, którzy zlokalizowali opisany samochód w podwórku ul. (...), w jego części załadunkowej był oskarżony, który załatwiał tam swoje potrzeby fizjologiczne. W/w oświadczył policjantom, że wcześniej, tj. dnia poprzedniego pił alkohol, z uwagi na co, jak też na wyczuwalną od niego woń alkoholu został poddany badaniom na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Przeprowadzone badania dały odpowiednio wyniki: 1,43 mg/l i 1,35 mg/l. W czasie tego badania oskarżony podał kiedy, ile i jakiego rodzaju alkohol spożywał. Analizator wydechu, którego użyto do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu, posiadał aktualne świadectwo wzorcowania.

W związku z powyższym oskarżony został zatrzymany, zatrzymano mu też prawo jazdy.

dowód:

- wyjaśnienia osk. k.14
- opinia sądowo-lekarska k. 69-71
- zeznania św. Ł. S. k. 8, 54
- protokół użycia alkosensora k. 2
- protokół zatrzymania k. 4
- protokół oględzin zapisu zarejestrowanego na załączonej płycie CD k. 25-27
- zeznania św. M. B. k. 63
- zeznania Św. D. S. k. 64
- świadectwo wzorcowania k. 3

Oskarżony T. Ł. (1) prowadzi działalność gospodarczą pod firmą Usługi (...), uzyskując z tego tytułu dochody w wysokości 2.500,00 złotych miesięcznie. Jest żonaty, posiada dwójkę pełnoletnich dzieci. Zamieszkuje z żoną T. Ł. (2), która pozostaje na jego utrzymaniu. Oskarżony nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo, nie był też dotychczas karany, w miejscu zamieszkania posiada pozytywną opinię.

dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego k.45-47
- dane o karalności k. 17
- dane osobo-poznawcze k. 18

Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego **przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu w całości**, na późniejszym zaś etapie postępowania **zmienił swoje wyjaśnienia i przyznał się jedynie częściowo** do zarzucanego mu czynu, **następnie zaś zanegował swoje sprawstwo w całości**.

I tak w czasie pierwszego przesłuchania T. Ł. (1) wyjaśnił, że w dniu 23 sierpnia 2013r. ok. godz. 20.00 przyjechał do niego szwagier, z którym pił wódkę, wypili razem ok. 1,5 litra wódki. Potem oskarżony położył się spać, a następnego dnia rano wypił kawę i pojechał swoim samochodem F. (...) nr rej. (...) na ul. (...) aby przekazać samochód pracownikom. Oskarżony podał, że nie czuł się wówczas pijany i dlatego jechał swoim samochodem. Podjechali do niego policjanci i został zatrzymany. Dodatkowo oskarżony oświadczył, że składa wniosek o dobrowolne poddanie się karze i wniósł o orzeczenie wobec niego uzgodnionej z prokuratorem kary. (k. 14, 15)

Na rozprawie w dniu 03 lutego 2014r. oskarżony oświadczył, że nie do końca przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu podając, że wypił tylko półtora piwa przed przestawieniem samochodu z jednego miejsca w drugie, i że jak zostawił samochód poszedł do pobliskiego sklepu monopolowego, kupił ćwiartkę wódki i jedno piwo. Alkohol ten wypił ładując gruz, później został zatrzymany przez Policję. (k. 46)

Odnosząc się do wcześniejszych wyjaśnień oskarżony oświadczył, że ich nie podtrzymuje, bo to były wyjaśnienia, które sugerowali mu policjanci, że je podpisał, ale nie miał wtedy okularów i nie mógł przeczytać co jest napisane. Stwierdził, że nie jest prawdą, że dzień wcześniej pił ze szwagrem wódkę, i że nie wie skąd taka treść jego wyjaśnień. Potwierdził, że sporządził odręcznie adnotację na protokole jego przesłuchania, ale faktycznie go nie czytał, bo nie miał okularów. Wyjaśnił, że wypił półtora piwa 15 minut przed przestawieniem auta, a alkohol zakupiony w sklepie – ćwiartkę wódki i jedno piwo wypił w trakcie ładowania worków z gruzem. Policja zatrzymała go jakieś pół godziny później. Oskarżony dodał, że poprzedniego dnia w ogóle nie pił alkoholu. Wyjaśnił nadto, że do protokołu badania zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu podał, że wypił ćwiartkę wódki i w sumie trzy piwa, ale nie pamięta czy ten protokół podpisał. Po okazaniu mu tego protokołu T. Ł. (1) potwierdził swój podpis na nim. Dalej oskarżony wyjaśnił, że mówiąc o ćwiartce wódki miał na myśli butelkę o poj. 200 gram, i że przestawiając auto z jednego podwórka na drugie przejechał ok. 150 m. (k. 47)

Na rozprawie w dniu 10 kwietnia 2014r. oskarżony potwierdził natomiast, że sam podał policjantom informacje zawarte w protokole badania go na zawartość alkoholu, dot. tego kiedy i ile alkoholu spożywał, tj. że powiedział im, iż 23 sierpnia 2013r. pomiędzy godz. 20.00 a 22.00 wypił pół litra wódki, ale faktycznie tak nie było. Stwierdził, że tak powiedział bo był po piwie i ćwiartce wódki i wtedy zaczyna mu się język rozwiązywać i zaczyna fantazjować. Jednocześnie jednak oskarżony oświadczył, że nie mógł fantazjować w czasie przesłuchania go w charakterze podejrzanego bo to już było po tym jak przesiedział całą noc i prawie cały dzień. (k. 64)

Po złożeniu zeznań przez policjanta, który przesłuchiwał wcześniej oskarżonego oskarżony odnośnie tego, że sugerowano mu wyjaśnienia stwierdził, że miał na myśli to, że policjanci, którzy go zatrzymywali mówili do niego, że się „popiło”, na co oskarżony odpowiedział „tak, ze szwagierkiem”. Co do samego przesłuchania oskarżony oświadczył, że nie był zastraszany w żaden sposób i nie pamięta czy sugerowano mu odpowiedzi. (k. 64)

Kolejno na rozprawie w dniu 11 czerwca 2014r. T. Ł. (1) wyjaśnił, że w dniu zatrzymania wypił dwa piwa i trochę więcej niż 200 gram alkoholu, bo wypił 200 gram i 100 gram wódki. Oskarżony zaznaczył jednak wyraźnie, że było to już po tym jak odstawił auto, podał, że nim wsiadł do samochodu i nim jechał w ogóle nie pił alkoholu. Alkohol - i piwo i wódkę wypił jak odstawił samochód i potem już nim nie jechał. Oświadczył także, że składając zeznania był po alkoholu i wtedy różne głupoty przychodzą mu do głowy i dlatego powiedział, że pił ze szwagrem. (k. 72)

Jako wiarygodne i stanowiące w związku z tym podstawę dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego z postępowania przygotowawczego, z których wynika, że w dniu 23 sierpnia 2013r. w godzinach wieczornych wypił wspólnie z inną osobą ok. 1,5 litra wódki, a 24 sierpnia 2014r. około godziny 10.00 wsiadł do swojego samochodu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i pojechał nim na ul. (...) we W.. Wyjaśnienia te bowiem, złożone niemal bezpośrednio po zdarzeniu, mają charakter szczerzy i spontaniczny, nie noszą znamion żadnej

manipulacji czy prób zatajenia czegokolwiek bądź umniejszenia odpowiedzialności ze strony oskarżonego. W ocenie Sądu tylko wyjaśnieniom oskarżonego w tej części można przypisać walor wiarygodności, ustalonej z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Wyjaśnienia te nie zawierają sprzeczności, które widoczne są w kolejnych relacjach oskarżonego, odpowiednio modyfikowanych i zmienianych w toku postępowania jurysdykcyjnego. Zmiana wyjaśnień jest oczywiście uprawnieniem oskarżonego, ale żeby zmienione wyjaśnienia zyskały miano wiarygodnych winny mieć one logiczne uzasadnienie i znajdować potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, czego absolutnie nie można powiedzieć o wyjaśnieniach oskarżonego złożonych przed Sądem. Oskarżony najpierw przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i podał, że wieczór wcześniej wypił ze szwagrem ok. 1,5 litra wódki (k. 14). Te wyjaśnienia znalazły potwierdzenie m.in. w wynikach badań i opinii sądowo-lekarskiej. Następnie wskazał, że wypił tylko półtora piwa przed przestawieniem samochodu (k. 46), innym razem stwierdził, że nim wsiadł do samochodu i nim jechał w ogóle nie pił alkoholu, alkohol – piwo i wódkę wypił jak już odstawił samochód (k. 72). Tym twierdzeniom oskarżonego przeczą zeznania świadków w tym zeznania D. S. (k. 62) oraz zapisy w protokole badania oskarżonego na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, jak też wyniki tych badań. Wyjaśnienia te są też sprzeczne z opinią biegłego. Z uwagi na rozbieżności i wewnętrzne sprzeczności w tych wyjaśnieniach oskarżonego, których nie potrafił on logicznie uzasadnić oraz fakt, że nie znajdują one potwierdzenia w pozostałym powołanym materiale dowodowym wyjaśnieniom tym nie można było dać wiary. Nie bez znaczenia jest przy tym fakt, o czym był wyżej mowa, że oskarżony zmienił swoje wyjaśnienia dopiero w fazie postępowania sądowego, początkowo uznając swoje sprawstwo w części, ostatecznie zaś negując je w całości, co dodatkowo wpływa na ocenę zgodności zmienionych wyjaśnień oskarżonego z rzeczywistym przebiegiem wydarzeń.

Sąd dał wiarę w pełni zeznaniom świadka Ł. S., zarówno tym złożonym w toku postępowania przygotowawczego, jak i przed Sądem oraz zeznaniom świadków M. B. i D. S. albowiem są one spójne, konsekwentne, wzajemnie się potwierdzają i nie zawierają odstępstw od ustalonej wersji wydarzeń.

Przeprowadzone dowody z dokumentów Sąd uznał za w pełni przekonujące nie znajdując żadnych podstaw do zakwestionowania ich wiarygodności czy rzetelności. Odnośnie kwestionowanej przez oskarżonego opinii sądowo-lekarskiej należy dodatkowo zaznaczyć, że biegły uwzględnił w niej wszystkie niezbędne parametry (wzrost, wagę oskarżonego oraz wskazywane przez niego ilości spożytego alkoholu, jego rodzaj i czas spożycia), a sporządzona przez niego opinia jest pełna i jasna., podobnie jak sformułowane wnioski, z których jednoznacznie wynika, że uzyskane wyniki na obecność alkoholu w powietrzu wydychanym przez oskarżonego (których nikt nie negował) potwierdzają ilość spożytego alkoholu i czas jego spożycia deklarowane przez oskarżonego w czasie jego przesłuchania w dniu 25 sierpnia 2013r. (k. 14)

Wobec powyższego Sąd zważył, co następuje:

Sąd uznał, że wina i sprawstwo oskarżonego nie budzą wątpliwości, a tym samym, że swoim zachowaniem zrealizował on komplet znamion typu czynu zabronionego z art. 178a § 1 k.k., gdyż po uprzednim spożyciu alkoholu, będąc w stanie nietrzeźwości prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym.

Nie budzi wątpliwości Sądu także znaczna karygodność (społeczna szkodliwość) czynu oskarżonego – w kontekście zarejestrowanego stężenia alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu oraz poruszania się pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości po uczęszczanych drogach publicznych w centrum W., w porze dziennej.

Przy wymierzaniu oskarżonemu kary Sąd baczyl, aby jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy oskarżonego oraz spełniała cele w zakresie prewencji ogólnej. Jak wskazano wyżej stopień winy Sąd uznał za znaczący, ponadprzeciętny, przy uwzględnieniu, że oskarżony podjął decyzję o prowadzeniu samochodu po uprzednim spożyciu alkoholu w znacznych ilościach, o czym świadczą wyniki badań - 1,43 mg/l, a następnie 1,35 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Jako okoliczności łagodzące wpływające na wymierzoną oskarżonemu T. Ł. (1) represję karną Sąd uznał opisane wyżej właściwości i warunki osobiste sprawcy, a także jego uprzednią niekaralność.

Okolicznościami obciążającymi były w ocenie Sądu stopień nietrzeźwości oskarżonego w czasie kiedy prowadził on samochód oraz miejsce, w którym do tego doszło i porę dnia.

Mając na uwadze całokształt przytoczonych powyżej okoliczności Sąd uznał, że adekwatną, sprawiedliwą i czyniącą zadość prewencji szczególnej, jak też ogólnej karą będzie kara wyższa od proponowanej przez rzecznika oskarżenia, która jako oscylująca w dolnych granicach ustawowego zagrożenia winna być zarezerwowana dla sprawców o niższym stopniu zawinienia, czy też stanowić swego rodzaju premią za przyjętą postawę procesową. Tego rodzaju okoliczności nie występowały w niniejszej sprawie, choć stanowisko procesowe oskarżonego mieściło się oczywiście w ramach jego uprawnień.

Orzekając o karze Sąd doszedł jednocześnie do przekonania, że wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności winno być warunkowo zawieszona i to na 2-letni okres próby. Zdaniem Sądu będzie to wystarczające dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary. Innymi słowy Sąd przyjął, że w stosunku do oskarżonego zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna, wyrażająca się w niskim prawdopodobieństwie powrotu oskarżonego do przestępstwa.

Uwzględniając stopień stężenia alkoholu u oskarżonego Sąd orzekł wobec oskarżonego, co w tym przypadku było obligatoryjne, środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat, uznając, że orzeczenie tego środka na minimalny okres byłoby absolutnie nieuzasadnione okolicznościami niniejszej sprawy i w odczuciu społecznym, przy tego rodzaju wskazaniach co do stanu nietrzeźwości oskarżonego, nie byłoby sprawiedliwe.

Na podstawie powołanych przepisów Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności, jak również na rzecz orzeczonego środka karnego okres rzeczywistego pozbawienia wolności i okres zatrzymania prawa jazdy.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w całości, w tym opłaty uznając, że istnieją podstawy do przyjęcia, że uiszczenie tychże kosztów byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną (niepracująca żona), majątkową i wysokość uzyskiwanych dochodów.